



A verba do corvo

Un ano máis levanto o voo e subo, subo alto, ata ter a aldea baixo as miñas patas. Dende aquí arriba esculco todo o que acontece alá abaixo. Hoxe é un día grande, hai festa en Meiro. Veñen os nenos cos pais, chegan os mozos e os avós. E é que a todos lles gusta o millo, como a min. Sobre todo se é millo corvo!

Porén, antes de aterrar sobre as mesas para petear o miolo do pan mouro, e tendo en conta que hai doce meses que non nos vemos, quero aproveitar esta posición privilexiada na que agora me acho para botar unha ollada a vista de paxaro sobre o que sucedeu nos últimos tempos. A comezos de 2010, a terra tremía coma nunca ao outro lado do Atlántico e mergullaba a Haití nun mar de desgraza, pero tamén nun océano de solidariedade. Unhas semanas antes, activistas de Greenpeace eran encarcerados en Dinamarca por protagonizaren unha protesta pacífica no Cumio do Clima. Máis preto de nós, vimos asistindo ao espectáculo inaudito dos *chourizos* que se querelan contra un xuíz que só pretendía deitar un pouco de luz sobre unha das etapas máis sombrizas da nosa historia. Son feitos estraños, non si? En Bueu andan ás voltas co estaleiro de Purro, que mellor solución que conservar o patrimonio da carpintería de ribeira rehabilitándoo e incorporándoo ao Museo Massó? A crise segue a azoutarnos e creouse o Plan E para xerar emprego; entrementres é unha mágoa que, ademais de nas obras, non se invistan eses recursos tamén para crear postos no eido da cultura: que ben lle viría ás xentes da aldea un traballador ou traballadora que viñera reabrir as portas da axencia de lectura de Meiro!

Foiche este un inverno de temporal, e non falo só do vento e a chuvia que calaron a miña plumaxe acibeche. En pleno debate sobre o seu futuro, as caixas galegas non soltan chica para axudar ás pequenas asociacións; si que subvencionan actuacións no verán, cando hai turistas, pero lembrámoslles que a obra social hai que mantela todo o ano, pois é a xente da vila e os colectivos quen abre as cartillas. Con recortes económicos por todas partes, está a ser esta unha época complicada para as asociacións, por iso o corvo quere ter unha verba para todas esas persoas que traballan de xeito voluntario, tanto en organizacións internacionais como en entidades locais, a prol dun mundo mellor, dedicando o seu tempo sen ningún recoñecemento a cambio. Non hai palabras para agradecer ese esforzo polo benestar dos rapaces, das mulleres, do medio natural...

Agradecer quere tamén este corvo que vos fala a participación dos centos de cativos que uniron este curso as súas manciñas no ciclo do millo e do pan. Alumnos dos CEIP O Hío (Cangas), Miralba (Vigo), Espiñeira (Aldán), A Rúa (Cangas) e Atlántida (Vigo) botáronnos un cabo en tarefas tan imprescindibles como a corta, o empalleirado ou a moenda.

O recordo en imaxes destas actividades, e doutras moitas que organizou a Asociación Cultural de Meiro, atoparédelas entre estas páxinas escritas, con máis forza ca nunca, na lingua propia do corvo. Porque o noso idioma serve para falar sobre calquera tema e instruír aos nenos en calquera materia,

tal como reivindicán aquí ata os científicos do CERN. Fíxoa valer Avelino Pousa Antelo no seu pregón da edición pasada e O Tecelán no poema que dedicou ao finado Gallardo. En galego coñeceremos tamén historias dun neno no muíño, o devir das vellas tendas de barrio, a fabricación caseira de biodiésel e a ciencia que agochan os nosos hórreos. Habará asemade palabras agarimosas en lembranza de Paco ‘O Rin-Ran’ e de Carmiña ‘do *Cruseiro*’. Coa lectura desta revista viaxaremos ata Perú e Chiapas para coñecer os parentes violáceos da espiga corva e probaremos saborosas receitas de cogomelos.

E é que este inverno farturento de auga trouxo tamén cousas boas –xa se sabe, “ano de neves...”-. O río que nace Frade e morre Bispo leva máis enerxía ca nunca para empurrar a *mo* do muíño do Canudo, así que non ha faltar fariña para as empanadas, as bicas e o pan deste XII Encontro Degustación do Millo Corvo 2010. Eu xa vou batendo as miñas ás cara o contorno máxico da Casa da Aldea, onde nos agarda unha xornada de música, obradoiros, conferencias e gastronomía arredor deste alimento artesanal que non só ten un sabor único, senón que aporta unha infinidade de propiedades saudables. Hoxe é un día para gozar, convidar ao optimismo e abrir a fiestra cara tempos mellores. Que vos preste!

O Corvo

